

Jeg vet at det som er ventet til denne høringsuttalelsen er det som går på innhold, og ikke her som er "arbeidsmetoden", men jeg håper det kan få komme med allikevel.

Hva om de/dere som skal behandle saken på en eller annen måte (sammen noen/alene/med noen andre) innvier en dag i Herrens nærhet, til bibel og bønn? Tenk om lovprisning og tilbedelse av den Eneste Sanne Gud kunne få være hovedfokus? Men så kan en også bruke noe tid på å spørre Gud i våre hjerter om hvorfor Han sier det han gjør i sitt ord - om kjærlighet og om ekteskap? Dette er ikke ment som en anklage om "at ikke alle ber nok", men en erkjennelse av at vi alle lider under "tidstyranniet", og selv med de beste intensjoner sliter vi alle med å få brukt tid med Gud.

For det kan ta tid å høre hva han svarer - det kan ta tid å roe våre hjerter nok. Og av og til svarer han helt andre steder og tider enn akkurat der og da vi spør (men flere har erfaring på at det gjerne skjer innen en uke).

Jeg tror at våre meninger er mye basert på det som "skjer oss" i livet. Men er ikke Gud større enn dette også? Er vi villige - på alle fløyer - til å legge våre egne meninger, tanker og agendaer til side og spørre Han som er vår og kirkas Herre?

Vi vet jo alle at bønn er kommunikasjon med Gud, og at kommunikasjon trenger å være mer enn enveis. Men da må vi være villige til å gi det tid, og til å la Gud svare i mitt hjerte på sin måte.

PS Dette er en god arbeidsmetode for flere saker :)

Guds fred!

Randi Anne Skårdal
3178 Våle i Vestfold